➢ *KYNOLÓGIA*

Jesenné skúšky stavačov

Na základe pozitívnych ohlasov našich spoluobčanov na prehliadku poľovných plemien používaných k výkonu práva poľovníctva v našom okrese, ktorú sme organizovali v minulom roku sme pristúpili k ďalšej zaujímavej ukážke kynológie.

Dňa 12.09.2009 sme na novopostavenej Poľovníckej chate (tú pôvodnú nám nudiace sa deti zrejme veľmi zaneprázdnených rodičov podpálili a pri obnove samozrejme ako to býva zvykom, nepohli ani prstom) organizovali veľmi náročné Jesenné skúšky stavačov a malých plemien, ktoré musí absolvovať každý poľovnícky pes (je to jeho maturita) ak chce jeho majiteľ s ním vykonávať právo poľovníctva.

Pri slávnostnom nástupe vodičov so svojimi zverencami a zvukov halali boli súťažiaci z okresov PN, TR, NT , NM privítaní zástupcom nášho združenia, okresnej organizácie poľovníckeho zväzu, ako aj oboznámení so skúšobným poriadkom.

Z dôvodu veľkého záujmu boli vytvorené dve súťažné skupiny – stavače a malé plemená.

Skúšky boli začaté prvou disciplínou, a to bola spoločná poľovačka, pri ktorej môže vidieť aj neodborná verejnosť predvádzanú prácu psíkov z blízka .

Hodnotená bola poslušnosť psa pri postupe, sliedenie, hľadanie, správanie sa po výstrele a vystavovanie zveri. Počasie prialo a pri veľmi intenzívnom septembrovom slniečku sa pokračovalo v stopovaní, hľadaní a prinášaní pernatej a srstnatej zveri v časovom limite , na ktorom žiaľ vypadli traja súťažiaci.

Z časových dôvodov sa pokračovalo bez prestávky, čo bolo náročné hlavne pre rozhodcov vypracovávajúcich pre každého súťažiaceho samostatnú stopu.

Veľmi peknou disciplínou bolo tzv. podhodenie zveri – pes musel nájsť usmrtenú zver bez toho, aby vedel, kde presne je v kombinácii s veľkým porastom. Problémy robila živá zver vyletujúca spod nôh postupujúcich psíkov, ale dobre pripravený pes sa nesmie nechať zmýliť ani na tejto disciplíne, aj napriek nervozite vodiča (niektorí by už pri únave svojich miláčikov robili aj za nich). Po tejto disciplíne už rozhodcovia odobrili malú prestávku pre všetkých účastníkov spojenú s ochutnávkou pravého krakovianskeho poľovníckeho guláša z uloveného diviaka v našom chotári, uvareného za výdatnej pomoci družobného PZ Košariská, s ktorým máme už dlhoročnú spoluprácu od čias našich dedov a pradedov.

Nakoľko príroda priala pripraveným počasím, pokračovalo sa skúšaním druhej skupiny malých psov, a to správanie sa pri mačke v prenoske (tzv. skúška ostrosti), stopovaniu, hľadaniu psovoda, prinášania králika, poslušnosti atď. Celkovo mali veľké plemená 17 súťažných disciplín a malé plemená 10.

Poslednou úlohou čakajúcich na všetkých, bola skúška práce vo vode prebiehajúca v Malom Orvišti, nakoľko bola povinná hlboká voda na prinesenie kačice.

Po tejto disciplíne opadlo zo všetkých súťažiacich napätie a psíkovia už mohli v pohode oddychovať v chládku zelene s pocitom – konečne to mám za sebou a psovodi vychutnávať pripravené občerstvenie. Odborná jury už len zapísala výsledky do rodokmeňov jednotlivých súťažiacich a vyhlásila pri slávnostnom nástupe celkové výsledky – 3 psy nespravili skúšky poľovnej upotrebiteľnosti, jeden v tretej cene, štyria v druhej cene a dvaja v prvej cene.

Samotné výsledky hovoria o náročnosti prípravy poľ. psa a dúfame , že upravia pohľad zúčastnenej verejnosti na našich verných pomocníkov, nakoľko poľovníctvo nie je len o love, ale hlavne o starostlivosti o zver a vzťahu k všade prítomnej prírode zdedenej po našich predkoch a zapožičanej od našich detí.

Touto cestou Vám všetkým, a hlavne rodičom privádzajúcich deti – našich následovníkov , ktorí ste sa zúčastnili v hojnom počte na uvedených skúškach ďakujeme.

Text: Rastislav TONKOVIČ
FOTO: Marián FLOREK

***

Pozn.: Ďakujeme hospodárovi Poľovníckeho združenia Králik Krakovany Ing. Rastislavovi Tonkovičovi za zaujímavý príspevok do našich novín.

redakcia Hlasu Krakovian

Prázdninové putovanie časom

Ako mama dvoch školopovinných detí som sa potešila, keď som sa dozvedela, že na záver prázdnin sa chystá niečo pre deti. „PUTOVANIE V ČASE! To tu ešte nebolo, a ešte v takom dobrom termíne, na konci prázdnin!"

Zaradovala som sa celkom zo zištných dôvodov. „Veď deti si budú iste na začiatku školského roka rozprávať svoje zážitky z prázdnin, a čo, ak na všetko, čo zažili na prelome júla a augusta zabudnú?! Aspoň si spomenú pred kamarátmi na to, čo zažili na ich konci," tešila som sa a prihlásila som hneď obe.

S nadšením sme teda odchádzali v piatok popoludní na premiérovú detskú svätú omšu, na ktorú nás pozval náš nový pán farár, a viac nadšení sme zostávali na opekačke po nej. Farský dvor je veľký, pomestilo sa naň viac ako 50 detí, ich rodičov, starých rodičov, veľká vatra, lopty, mamičky aj s batoľatami v kočíkoch, pán farár s fotoaparátom i mládežníci z OZ Koráb nádeje. Ich úloha v našom putovaní časom totižto ešte len začínala. A trvala najbližšie dva dni, 48 hodín.

Po zotmení a posilnení detí nielen špekáčikmi, ale aj výbornými (ozaj výbornými) koláčikmi od pani Starovičovej, sme sa odrazu, akoby mávnutím čarovného prútika, ocitli v dávnom Egypte. Palmy, pyramídy, staroveké živočíšne tvory, dokonca i faraón na tróne a múmia. Predstavte si, že faraón stratil svoj poklad a potreboval od detí, aby mu ho našli. V skupinách teda deti za svetiel bateriek bojovali s dávnovekými zvieratami a nebezpečnou múmiou a zhromažďovali faraónov stratený poklad. Letná teplá noc a egyptská hudba umocňovali atmosféru. Deťom sa po úspešnom zdolaní prvej cesty do minulosti sprevádzanom slávnostným poďakovaním faraóna a odovzdaní ďakovných papyrusov ani nechcelo ísť domov. Čo na tom, že bolo krátko pred polnocou!

Druhý deň bol naplánovaný pochod po stopách Alžbety Báthoryovej. Žiaľ, počasie nebolo tejto činnosti naklonené. Či chcelo dopriať deťom oddych pred nedeľnou náročnou cestou do minulosti? Každopádne, celý deň vytrvalo pršalo a tak sa deti zhromaždili popoludní v priestoroch pastoračného centra a spoločne s mládežníkmi z Korábu nádeje spevom, rozprávkami a tvorivými dielňami bojovali so zamračeným popoludním.

V nedeľu znova vykuklo slniečko a poludní nás prenieslo o takmer dve tisícky rokov späť, do antického Grécka na olympijské hry. Na začiatku nesmelo chýbať slávnostné a vysoko dôstojné zapálenie olympijského ohňa a vztýčenie olympijskej vlajky. Pod ich „dozorom" deti zoradené do štátov s vlastným vlajkonosičom súťažili v mnohých disciplínach. Behali po záhrade a v duchu hesla „rýchlejšie, vyššie, silnejšie" bojovali za cenné kovy pre svoju krajinu. Po záverečnom zoradení a vyhodnotení hier sa veru aj tie rozdávali. S olympijským mottom „Nie je dôležité vyhrať, ale zúčastniť sa" sme sa v nedeľu navečer rozchádzali. Smutní aj veselí. Smutní, že tie úžasné tri dni putovania časom končia a my by sme sa mali vrátiť do reality a veselí, pretože sme boli spokojní, šťastní a plní nových zážitkov. Spoznali sme nového pána farára, ktorý mal čas byť celý čas v našej blízkosti, zažili sme našich mladých, ktorí majú úžasné nápady, ako zabaviť deti, a hlavne tie zážitky našich detí! Už sa nemusím báť, že deti si nebudú vedieť spomenúť, čo zaujímavé zažili cez prázdniny.

Vďaka, tie spomienky sú na nezaplatenie!

Michaela HAVRLENTOVÁ

Opekačka mikroregiónu

Príjemné popoludnie zažili všetci, ktorí prišli v sobotu 8. augusta 2009 o 14,00 hod. do areálu Poľovníckej chaty do Dolného Lopašova. Už druhý ročník stretnutia obcí združených do Mikroregiónu nad Holeškou zorganizovali starostovia jednotlivých obcí v spolupráci s Miestnou skupinou Slovenského Červeného kríža v Krakovanoch.

Ak sa vydarí počasie, je to základ úspechu akcie. Ak sa k tomu pridruží skvelá organizovanosť podujatia, program a občerstvenie, akcii už nič nebráni, aby bola úspešná a zapísala sa do spomienok všetkých zúčastnených a organizátorov veľkými písmenami.

Všetky tieto podmienky dobrej akcie boli v Dolnom Lopašove splnené.

V tú sobotu sa hrejivé slniečko usmievalo na nás už od rána a vydržalo až do neskorého večera, kedy ho vystriedala kľudná a pokojná noc. Príjemné posedenie v tieni stromov prilákalo mnohých obyvateľov jednotlivých obcí Mikroregiónu nad Holeškou. Niektorí prišli organizovanými autobusmi, iní vlastnými zdrojmi. Verím však v mene organizátorov, že nik neoľutoval. Organizátori sa zodpovedne postarali, aby si každý prišiel na svoje. Deti sa mohli dosýta vyšantiť na okolitých kopcoch (tie veru môžu mnohé obce Dolnému Lopašovu len a len závidieť) a pri súťažných disciplínach. Dospelí si mohli posedieť, pospomínať so známymi, postretávať susedov, či dávno zabudnutých bývalých spolužiakov. Zaspievať i zatancovať sa dalo tiež dosýta, veď kultúrny program bol bohatý! Jednotlivé obce Mikroregiónu prispeli do neho svojou trochou. Priviezli so sebou spevácke skupiny, ktoré sa o zábavu postarali. Do neskorého večera potom vyhrávala takmer 300 účastníkom skupina Reflex a záujem vzbudila i prehliadka starých áut a motoriek z automotoklubu Veteran car club Piešťany.

No a nemyslite si, že sme všetci boli celé popoludnie hladní?! Živánska a guláš rozvoniavali a lákali už od slávnostného otvorenia, k tomu domáce napečené koláče, ktoré neváhali niektoré skupiny priniesť a podeliť sa o ne s ostatnými. Pitný režim bol pravdaže tiež zabezpečený, čapované pivo, kofola tej správnej teploty, alko i nealko... Pri zotmení všetkých prilákala ešte aj opekačka.

Za tento pekný nápad, združovať obce, spájať a zbližovať ľudí, patrí organizátorom obrovská pochvala. Poďakovanie si zaslúži hostujúca obec Dolný Lopašov a všetci jej obyvatelia, ktorí prispeli k tomu, že my, účastníci stretnutia, sme sa cítili na ich pôde tak príjemne, že sa nám ani nechcelo odchádzať domov.

Už teraz sa však tešíme na stretnutie v obci Šterusy v lete 2010!

Za obec Krakovany,
Michaela HAVRLENTOVÁ